

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. Andersen): Under Forhandlingerne i Udvalget har vi fra Regeringspartierne Side søgt at skåbe Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Form. Det er ikke lykkedes at finde en saadan Tilslutning, og da Oppositionspartierne ud fra forskellig Opfattelse er gaaet imod Lovforslaget og disse Opfattelser ikke er fremkommet i Form af Ændringsforslag, har der ikke været andet at gøre end at føre Sagen ned i Tinget til Afgørelse ud fra det Haab, at det maa lykkes ved Forhandlingerne i det andet høje Ting at naa frem til en Overensstemmelse, som kan gøre Lovforslaget til Lov.

Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form.

Elgaard: Det er en noget bugtet Vej, Arbejdet med dette Lovforslag angaaende Lovgivning om en Statstidende har haft. Som ærede Medlemmer erindrer, vedtog et betydeligt Flertal i Folketinget i sidste Rigsdagssamling en Ændring i denne Lovgivning, der medførte en ikke saa lille Forøgelse af Statstidendes Indtægter, og Lovforslaget oversendtes til det andet høje Ting. Landstinget tilendebrogte ikke dette Arbejde, og man kunde derfor maaske synes, at det havde været rimeligt, at Arbejdet var blevet fortsat i Landstinget. Men dette er ikke sket, den højtærede Statsminister har fremsat Lovforslaget paa ny i Folketinget, men i en fra Folketingets Vedtagelse i sidste Samling afvigende Skikkelse. Da Venstre var med til at gennemføre Lovforslaget i sidste Samling og altsaa har givet praktisk Udtryk for, at vi var villige til at ændre Loven om Statstidende, maatte man gaa ud fra, at vor Stilling til dette Spørgsmaal paa ny laa paa samme Linie, hvad det da ogsaa har gjort.

Venstre og Regeringspartierne var i sidste Rigsdagssamling enige om at gennemføre en Begrænsning i Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var fremsat. Men denne Begrænsning er efter den højtærede Statsministers Udtalelser ved det foreliggende Lovforslags Fremsettelse ikke opretholdt fuldt ud i det foreliggende Lovforslag, idet man for en enkelt Institutions Vedkommende er gaaet videre, end der efter den allerede gældende Lovgivning

var Rimelighed for, hvilket altsaa vil sige, at Folketingets Begrænsning af det oprindelige Lovforslag havde frembragt en vis Uoverensstemmelse med gældende Lovgivning paa andre Omraader.

Da Udvalget paabegyndte sit Arbejde, viste Venstres Medlemmer, saaledes som jeg udtalte det ved første Behandling, Redebondhed til at være med til at skabe en Ordning ogsaa denne Gang, men Bestræbelserne i Udvalget har altsaa ikke ført til noget Resultat. Hvis den højtærede Statsminister vilde føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori Folketinget vedtog det i Fjor, med blot den Afvigelse, som var nødvendig med Hensyn til en enkelt Institution, gav vi Tilbud om at være med. Men dette Tilbud har — det synes jeg, jeg har Lov til at sige — ikke interesseret Flertalspartierne, og da Forslaget ikke er fremkommet paa Foranledning af Venstre, fandt vi ingen Anledning til at stille Ændringsforslag, men maa, som Sagen ligger, ved tredje Behandling gaa imod Lovforslaget.

Ole Bjørn Kraft: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hasle, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne kort udtale mig om Det konservative Folkepartis Stilling. Vi har under Behandlingen af Lovforslaget i denne Samling indtaget den samme Holdning, som vi har indtaget tidligere. Vi er ikke blevet overbevist om Nødvendigheden af en Udvidelse af de gældende Regler med Hensyn til Statstidende og er derfor tilfredse med, at Forhandlingerne i Udvalget er gaaet saaledes, som de er. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Kristian Nygaard: Der har ikke været Mulighed for at opnaa Enighed i det Udvalg, som har behandlet det foreliggende Forslag til Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende, hvorfor Udvalgets Flertal indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Hensigten er at skabe en Statstidende, hvor man kan være sikker paa at finde saadanne offentlige Bekendtgørelser, som har Interesse for mange i Samfundet. Angaaende Averteringspligten er Forholdet dette, at den er udvidet betydeligt siden 1903, da Statstidenden blev oprettet, og en saadan Udvidelse foreslaas ogsaa i det Lovforslag, vi her behandler. Efter Lovforslaget skal for Fremtiden alle Indkaldelser og Meddelelser, som ifølge Lovgivningen eller i Henhold til denne skal offentliggøres, indrykkes